

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202339
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8214202339.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: U. Č. - T., X. P. F. XXX XX I. XXX, G.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Jozefom Bujňákom, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, proti žalovanému: CAPO, s. r. o., so sídlom T. Ševčenku 975/2, 085 01 Bardejov, IČO: 44 376 766, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1Cb/114/2014-29 zo dňa 8.9.2014, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 996,13 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 736,63 eur a z iných trov konania vo výške 259,50 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.332,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, zo sumy 4.322,00 eur od 11.2.2012 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhou výrokovou časťou rozsudku uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 899,65 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 614,15 eur a z iných trov konania vo výške 259,50 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Rozsudok vo výroku o náhrade trov konania oprel o ustanovenia § 142 ods. 1, v spojení s § 151 ods. 1, 8 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) s tým, že žalobca mal vo veci plný úspech a preto mu patrí náhrada trov konania, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s týmto konaním. Trovy konania žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a zo žaloby vo výške 250,50 eur a z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom, a to za tri úkony právnej služby (1. prevzatia a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom dňa 8.1.2014, 2. písomné podanie na súd vo veci samej - žaloba zo dňa 17.3.2014, 3. účasť na pojednávaní konanom dňa 8.9.2014) z hodnoty predmetu sporu vo výške 4.332,00 eur. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, podľa súdu prvého stupňa, predstavuje sumu 161,01 eur, čomu prvostupňový súd v zmysle § 16, ods. 3 citovanej vyhlášky priznal paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2014 vo výške 8,04 eur. Celkovo priznal súd odmenu a paušálne náhrady vo výške 507,15 eur. Prvostupňový súd priznal žalobcovi aj náhradu hotových výdavkov na cestovné na cestu podľa § 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky, za účasť na pojednávaní dňa 8.9.2014 na trase Prešov - Bardejov a späť. Podľa § 7 ods. 1, 2 zák. č. 283/2002 Z. z. a opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z. z., patrí podľa prvostupňového súdu, žalobcovi základná náhrada za použitie motorového vozidla vo výške 0,183 eur podľa § 7 ods. 1, 4 zákona č. 283/2002, náhrada za spotrebované pohonné látky pri priemernej spotrebe 7,93l/100km, pri vzdialenosti 2x404 km a cene pohonných hmôt vo výške 1,467eur/l, celkovo vo výške 26,31 eur bez DPH. Odmena, náhrada

hotových výdavkov sa v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, nakoľko právny zástupca žalobcu preukázal, že je jej platcom. Základom pri výpočte dane z pridanej hodnoty tak podľa prvostupňového súdu bola suma 533,46 eur, z ktorej daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 106,69 eur. Celkovo bola na trovách právneho zastúpenia žalobcu priznaná suma 640,15 eur (uvedená v odôvodnení rozsudku, vo výroku je uvedená suma 614,15 eur).

Prvostupňový súd nepriznal žalobcovi odmenu za úkon právnej služby - vypracovanie písomného podania vo veci samej na súd - podanie zo dňa 25.4.2014 vo výške 161,01 eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 8,04 eur a daň z pridanej hodnoty k odmene a paušálnej náhrade prislúchajúcu, pretože v tomto prípade išlo o písomné podanie žalobcu, ktoré bolo reakciou na uznesenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 7.4.2014 č. k. 1Rob/81/2014-9, ktorým prvostupňový súd vyzval žalobcu na doplnenie rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa uplatneného nároku na zaplatenie príslušenstva pohľadávky - úrokov z omeškania a priamo v návrhu uviedol skutočností, ktoré boli pre žalobcu rozhodujúce, pre určenie výšky úrokov z omeškania a pre určenie počiatku omeškania dlžníka - žalovaného (s prihliadnutím na § 768k ods. 3 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov).

Prvostupňový súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času podľa citovanej vyhlášky za cestu na pojednávanie na trase Prešov - Bardejov a späť dňa 8.9.2014 za šesť začatých polhodín po 13,40 eur, vo výške 8,40 eur a daň z pridanej hodnoty k tejto sume prislúchajúcej, nakoľko ustanovenie § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, presne a jasne ustanovuje, že pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú, aj začatú polhodinu. Pretože na pojednávaniach konaných na Okresnom súde Bardejov dňa 8.9.2014 sa zúčastnil na základe substitučného plnomocenstva advokátsky (zrejme mal byť koncipient) P. E. X., ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu k advokátovi JUDr. Jozefovi Bujňákovi, ktorý je právnym zástupcom žalobcu a jeho pracovný pomer sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi (§ 62 ods. 1, písm. d), § 64 ods. 1 zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, prvostupňový súd nenašiel oporu v zákone pri priznaní náhrady za stratu času advokátskeho koncipienta, na ktorú sa pri advokátovi vzťahuje ustanovenie § 24 Zákona o advokácii, pričom Zákon o advokácii nepredpokladá primerané použitie tohto ustanovenia aj na advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 Zákona o advokácii). Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd špecifikovanú náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov konania, podal žalobca včas odvolanie. Žalobca mal za to, že postup súdu prvého stupňa, keď nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní z dôvodu, že advokáta zastupoval advokátsky koncipient, je nesprávny, v rozpore s ustanoveniami O.s.p. a advokátskych predpisov, ako aj s ústavnou a rozhodovacou praxou súdov (viď. rozhodnutie KS Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 5CO/186/2013). Rovnako na túto otázku poskytla vyjadrenie aj Slovenská advokátska Komora v Buletíne Slovenskej advokácie č. 4/2013, podľa ktorého advokátsky koncipient je síce zamestnancom advokáta, ale úkony právnej služby vykonáva v jeho mene a na jeho účet. Advokát by bol mohol koncipienta počas jeho cesty na pojednávaní, využiť na inú pracovnú úlohu, teda za čas strávený cestovaním patrí náhrada stratu času, bez ohľadu či ide o advokáta samotného alebo o jeho koncipienta. Advokáti poverujú koncipientov úkonmi, ktoré sú podľa nadobudnutej praxe a vedomostí koncipientov primerané, teda koncipient v danom prípade je schopný poskytnúť klientovi právnu službu na úrovni porovnateľnej s advokátom. Za poskytnutú právnu službu zodpovedá advokát. Ako právne predpisy nerozlišujú medzi právnou službou, poskytnutou advokátom a službou koncipienta, nie je podľa žalobcu ani logický dôvod rozlišovať takéto služby nepriznaním práv práve náhrady za stratu času. Navyše žalobca uviedol, že ustanovenie § 63 Zákona o advokácii, rieši prípady skončenia pracovného pomeru koncipienta u advokáta a následne vyčiarknuté a ods. 2 je blanketovým len voči ods. 1 tohto ustanovenia, nie je preto, podľa žalobcu dôvod umelo toto ustanovenie spájať s ust. § 24 Zákona o advokácii.

Rovnako žalobca nesúhlasil z nepriznaním náhrady za podanie z 25.4.2014, ktoré prvostupňový súd odôvodnil tým, že žalobca reagoval na výzvu súdu ohľadom špecifikácie úrokov z omeškania, navyše všetky rozhodujúce skutočnosti uviedol už v podanej žalobe. Takéto odôvodnenie si podľa odvolateľa vnútorne odporuje, nakoľko bez reakcie žalobcu na výzvu súdu by súd nevydal platobný rozkaz, na

druhej strane už v podanom návrhu žalobca výslovne uviedol, že riadne doručená faktúra bola splatná 10.2.2014, v petite výslovne bolo uvedené, že žalobca žiada zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, teda súd žalobcu vyzývať na doplnenie návrhu ani nemal. Podľa žalobcu v konaní o platobnom rozkaze súd skúma, či môže platobný rozkaz vydať na základe návrhu a ak má za to, že nemožno, má v konaní riadne pokračovať nariadením pojednávania, v konečnom dôsledku žalobca musel reagovať na výzvu súdu, úkon právnej služby mu bol poskytnutý, šlo o účelný úkon právnej služby, a advokátovi zaň patrí odmena.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania tak, že prizná žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 1.198,99 eur, pozostávajúcej z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 939,49 eur a náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 250,50 eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 106,26 eur, pozostávajúcej z náhrady trov právneho zastúpenia pri podaní odvolania, ktoré nie je odvolaním vo veci samej, súdny poplatok z dane sa nevyrubuje.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Rozsudok vo výroku, ktorým súd rozhodol vo veci samej, ohľadom istiny a uplatneného úroku z omeškania, odvolaním napadnutý nebol, preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.), a preto v odvolacom konaní v tomto výroku rozsudok preskúmaný nebol.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je z časti dôvodné.

Podľa § 16 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient, alebo aj iný zamestnanec advokáta.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa nepriznal právnomu zástupcovi žalobcu náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 8.9.2014, dôvodiac, že tohto pojednávania sa nezúčastnil osobne advokát, ale len jeho advokátsky koncipient.

Z ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii vyplýva, že advokáta môže zastupovať advokátsky koncipient (alebo aj iný zamestnanec advokáta).

Vzhľadom na postavenie advokátskeho koncipienta nepochybne vyplýva, že úkony, ktoré vykonáva v súvislosti so zastupovaním advokáta, u ktorého je zamestnaný, vykonáva v mene zamestnávateľa - advokáta, a tiež na jeho účet.

Úkon uskutočnený advokátskym koncipientom, je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné v tom smere, že advokát má nárok na náhradu za stratu času, bez ohľadu na skutočnosť, či príslušný úkon právnej služby vykonal osobne alebo na základe jeho poverenia ho vykonal jeho zástupca, advokátsky koncipient, ktorý je u advokáta zamestnaný. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď nepriznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu za stratu času advokáta za účasť na pojednávaní dňa 8.9.2014 za že šesť začatých polhodín po 13,40 eur vo výške 80,40 eur, čomu prináleží aj príslušná 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 16,08 eur, teda celkovo náhrada za stratu času právneho zástupcu žalobcu, spojená s účasťou jeho koncipienta na pojednávaní dňa 8.9.2014, predstavuje sumu 96,48 eur.

Ako nedôvodným sa však odvolaciemu súdu javí jeho odvolanie v tej časti uplatnených trov konania, pozostávajúcej z ním uplatnenej odmeny za úkon právnej služby - vypracovanie písomného podania vo veci samej zo dňa 25.4.2014, keď odvolací súd v plnom

rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti. Zároveň považuje za potrebné dodať, že žalobca je už v podanom návrhu povinný uviesť v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. rozhodujúce skutočnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok, naviac, keď ako to bolo v prejedávanej veci, navrhol vo veci rozhodnúť v skrátanom konaní platobným rozkazom, v ktorom súd ďalšie dokazovanie, okrem oboznámenia s podaným návrhom a jeho prílohami nevykonáva, teda nevyhnutnou náležitosťou takéhoto návrhu na vydanie platobného rozkazu je skutkové a právne zdôvodnenie nároku uplatňovaného týmto návrhom s tým, že žalobca uplatnený nárok, pokiaľ sa týka príslušenstva pohľadávky, najmä ohľadom určenia výšky úrokov z omeškania a počiatku omeškania, v žalobe nijako nezdôvodnil. Žalobcom uvádzané, že ak súd prvého stupňa mal za to, že nemôže rozhodnúť platobným rozkazom, mal v konaní riadne pokračovať a nariadiť vo veci pojednávanie, nijako neobstojí, a to z toho dôvodu, že žaloba mala formálne vady (neúplnosť odôvodnenia žaloby v časti príslušenstva pohľadávky), a nie vady skutkového charakteru, z ktorých by vyplývalo, že nie je možné vydať platobný rozkaz. Naviac uvedený postup, uvádzaný žalobcom v odvolaní, by bol v rozpore so základnou zásadou občianskeho súdneho konania, a to so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, keď rozkazné konanie je tzv. skrátané konanie, bez nariadenia pojednávania, s vydaním rozhodnutia, v ktorom absentuje odôvodnenie na rozdiel od následného konania, a to v prípade, ak je platobný rozkaz, či už podaním odporu alebo dôvodu nemožnosti doručenia, zrušený.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vo výroku o trovách konania tak, že zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 996,13 eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 736,63 eur a z tzv. iných trov konania vo výške 259,50 eur. Zároveň je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku správne uviedol celkové trovy právneho zastúpenia, vrátane DPH, bez ním nepriznanej náhrady za stratu času vo výške 640,15 eur, avšak vo výroku rozsudku uviedol tieto trovy len vo výške 614,15 eur, čo odvolací súd rovnako zohľadnil, okrem dôvodnosti nároku na náhradu za stratu času, spojenú z účasťou na pojednávaní dňa 8.9.2014, pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 2, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., keď žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v časti uplatnených trov za náhradu, za stratu času spojenú s účasťou na pojednávaní, konanom dňa 8.9.2014 vo výške 80,40 eur, spolu s príslušnou 20 % DPH vo výške 16,08 eur, čo spolu predstavuje sumu 96,48 eur priznanú ako náhradu za stratu času žalobcu. Zároveň si však žalobca odvolacím návrhom uplatnil v rámci trov pred prvostupňovým konaním, aj trovy za písomné podanie vo veci samej zo dňa 25.4.2014, a to z hodnoty predmetu sporu vo výške 4.332,- eur, kde podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 161,01 eur. K uvedenému si žalobca uplatnil aj v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, paušálnu náhradu vo výške 8,04 eur, všetko navýšené o príslušnú 20 % DPH, teda žalobca bol v prevažnej miere v odvolacom konaní neúspešný, preto odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Priznané trovy prvostupňového konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozefa Bujňáka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.